

KORJAAMINEN. Monelta lienee jäänyt huomaamatta, että viimevuosien tapahtumat ovat antaneet al-
hetta tämän maan kapitalisteille vii-
sailla uuteen uskoon vanhoja, pyhiä,
historiallisia totuuksia. Tämä maan
irtautul aikoinaan Englannista val-
lankumouksen kautta ja sen ajan
vallankumousmiehiä on tämän maan
kouluhistorioissa kerrasaan jumaloit-
tu, samalla kuin Englanti on esitetty
tylynä sortajana. Nyt on kuitenkin
jouduttu vanhan "emämaan" kapita-
listien kanssa sellaisiin suhteisiin, et-
tä tuntuu joutavalta muistella van-
hoja pikku riitoja ja muutenkin on
vallankumous asia, josta kapitalistit
mieluummin haluavat olla puhumatta.
Siksi onkin otettu tässä maassa
käytäntöön uudet kouluhistoriat, jois-
sa sädekehä on kopisteltu armotto-
masti pois entisten kansallissankari-
en päistä, jopa toisia sankareita ko-
konaan viskattu roskaläjillekin. Se-
lostus tästä mielenkiintoisesta histo-
rian parsimisesta on asiantuntijan
Arvid Nelsonin kirjoittama.

YLEISKATSAUS NEUVOSTO-VE-
NAJAN HISTORIAAN viime vuoden
ajalla on kirjoitus, jossa aikajärjes-
tyksessä luetellaan taistelevan prole-
taari-valtion huomattavimmat tapahtu-
mat mainittuna aikana.

"ESKILSTUNA III", lyhyt kuvaus
ruotsalaisen laivan uhkarokkeista
matkoista Pietariin läpi miinoitettui-
den merien.

KYLIEN KUJILTA on kirjoitus,
jossa Jack Steele kuvailee kokemuk-
siaan lehti- ja kirjallisuusasiamehe-
nä. Siinä on yhtä ja toista onkeen
otettavaa jokaiselle, vaikkapa ei va-
kainainen asiamies olisikaan, sillä al-
nahan sitä joutuu vanhoillisten kans-
sa suukopun lehtiasioista. Jackin
mielipide siitä, miten missäkin tapa-
uksessa on paras menetellä, ansait-
see ottaa huomioon.

KAKSI MUISTOA NÄLKÄMAILTA,
kirjoittanut "Lhr", kertoo raatajara-
vaan kovista kamppailuista nään-
kanassa Venäjällä ja Suomen nälkä-
perukoilla.

KOKOT LOIMUTKOOT, runo, kir-
joittanut Kössi Kaatra.

KEVÄT KOITTAVA ON. Tämä
Henkipaton taisteluhenkä uhkava
runo päättää julkaisun sisällön pon-
tevalta tavalla.

KUVAT.

Lähtemättä yksityiskohtaisesti se-
lostamaan kuvitusta, mainittakoon
vain, että kuvia on julkaisussa NEL-
JAKYMENTA, alkuperäisiä Vappua
varten piirrettyjä ja sekä valokuva-
jäljennöksiä ja muita kuvia, jotka
huolella on valikoitu laajasta käytet-
ävissä olevasta kuva-kokoelmasta.
Kuvat liittyvät läheisesti kirjoituk-
siin ja on niiden painaminen hyvin
onnistunut jo siitäkin syystä, että
koko julkaisu on painettu tavallista
paremmalla, sepä-värisellä, kuvien
painamiseen erikoisesti soveltavalla
painomusteella.

Kansikuva on kaksi-värisen, tais-
teluhenkien sisällöltään ja loistava
näöltään. Sen on piirtänyt K. A.
Suvanto.

JULKAISUN HINTA

on 40 senttiä. Se lähetetään samalla
hinnalla myöskin SUOMEEN, mutta
Suomeen aiottut tilaukset on tehtävä
päiväkään viivyttelemättä. Lähet-
tää ne heti idässä ETEENPÄIN.
länellä TOVERIN ja keski-vaikotissa
TYÖMIEHEN kirjakauppaan.

Osotteet ovat seuraavat:
Iteenpään, 4015—8th ave., Brook-
lyn, N. Y.

Toveri, Box 99, Astoria, Ore.
Myös kaikkien muittenkin tilaus-
ten kanssa on kiirettä pidettävä, jos
ei meinaa ilman jäädä, sillä painok-
sen suuruutta suunniteltaessa ei ole
ollenkaan pidetty silmällä sitä, että
julkaisuja jäisi hyllylle makaamaan.
Pikemminkin painos voi osottautua
liika pieneksi kuin suureksi, mikä
voi päätellä entisistä kokemuksista
liittävää raha tilausten mukaan.

MUMMON TARINA

Kirj. Wm. Lahtinen.

Käy pieneen tupaan, laulain lokiella ja katkerana muistaa rakkaampansa.
päivänä keväisenä lapsenet.

Vastahan heidät ottaa riemumieliin
hellästi hymyillen vanhukset.
On auki armaan, rakkaan mummon
syll
ja vaari vanhuskaan ei heitä hyli.

He pyytävät: "Ah, mummo kerro
jotain,
sankarin työstä, kuinka kaatui se,
oi kerro taaskin tarinoita sotain
mukana joissa oli isämme!" —
Soi ääni hymyilevän: "Kyllä lapset!"
— luo toisihinsa katseen
harmaahäpset.

Hän alkaa: "Tunsin lapsukaista
kaksi,
joit' hoiti armas äiti hellien
ja kasvaessa lasten suuremmaksi
hän tietä heille neuvoi oikeuden.
O! Juhon toisen nimi, Kalle toinen
ja muoto molemmilla yhdenmoinen.

He sovinnossa tasas lelpäpölan
ja yhdessä myös aina leikkivät.
Vanhempain kirvelevän sydänalan
parantaa millä voisi, mieltivät.
Oikeaa tahtoivat he käydä tietä,
karttaen sit, mi harhaan alkoi viedä.

Vierivät vuodet. Heille ikää karttui
kävivät työhön turvaks vanhusten,
uljaksi nuorukaisten he varttui
isiksi vihdoon myöskin lapsien;
lapsia heillä suuria kuin tekin
ja iloista kuin linut oli hekin.

Vaan vihdoon sitten vuotten, ajan
takaa
eroitti veljet toisistansa tie,
se tie, mi monenlaista meille jakaa
ja joskus kauvas toisistamme vie;
työ otot vaati Kallen muuttamahan
kauvaksi kylmään, kolkkaan
Pohjolahan.

Mutt' Juhon tänne synnyin paikkaan
yhä
jäi kotihinsa vanhaan etelään.
Kun sitten veljes rakkaus se pyhä
johonkin johti, ah, niin hirveään:
molempain kuoloon kautta
kavaluuden
sen kohta kerron, lapset teille
muuten.

Kun kansa alkoi vapauden taiston,
sankarit kutsui alle lippujen,
kuunnellen ääntä ihmisyiden vaiston
riivelhin riensi punakaartien
Juhokin, niinkuin muutkin sankar'
innoin
ja vapautta sykkäilevin rinnoin.

Kaks' armeijaa nyt pyrki vallan pitää
toiselleen syösten surmaa, tuhoa, —
Kallesta konnaan tiedetty ei mitään;
taistossa onni seuras' Juhon.
Tok' Kallen kohtalosta taru haastoi:
valkoiset armeijaansa hänet raastoi.

Urhona Juhon uljas soti yhä,
ei vertaa hänelle mistään löytyykään.
Rakkaus aatteeseensa ja tunne pyhä
sai veren uljaan usein ehtymään.
Hurmettaan vuodatti jo Lempäälässä
vaan yhä nähtiin hänet ryntäämässä.

Mutt' silloin saapui maalta vierahalta
petoja saaliin suuren jakohon:
ne kutsui rikkaan rüstovalta
ja sankarit he lähti pakohon;
lähteä täytyi, jättää täytyi maansa.

Vanhan yhteiskunnan elinehdot o-
vat jo tuhottuina köyhällistön elineh-
doissa... Lait, siveys, uskonto o-
vat proletaariköyhällistöläisistä yhtä
monta porvarillista ennakkoluuloa,
joitten takana yhtä monta porvarillis-
ta luokkaetua pillee.

Karl Marx ja Friedrich Engels
Kommunistisest manifestissa, (18-
48).

Itähän alkoivat he. Liehuin lippu
saapuivat luokse Lahden kaupungin.
Virtanaan veri siinä silloin tippui,
taistelu oli hurjin, ankarin
ja siinä sitten joukko saarrettihin,
tie rautavoimin heiltä katkaistiin.

Nuo vieraat eestä uhkaa, tiensä
sulkee
ja sudet takaa näyttää mahtia.
Työläisten joukko kuni myrsky
kulkee
murskaamaan rautaseinää kahtia.
Edessä muiden ompi paikka Juhon,
hän tuimempahan ryntää alle tuhon.

Hän joutuu saarroksien ja iskee
rintaan
vimmassaan sotilasta valkeain.
Kaatuvan näkee, vuolaissa
maanpintaan
verensä, häntä kummas' tuijottain,
ja katse tuo — se Juhon herättääpi,
kalvava tunne rintaan hänelle jääpi.

Ei nähdä voinut siinä hädissäänsä
kenehen iski kylmän pistimen,
vaan nyt hän siinä yhä iskeissäänsä
kaatuneen luokse johtaa katsehen:
On hänelle kasvat tutut, muoto soma.
Voi kauhistus! hän onkin velti oma.

On velkko. — Viety joukkoon
petturitten
väkisin, kuultiin sitten jälkeempään
ett' surman saisi tovereilta siten
riivihin ensimmäiseks' panttiin näin;
kaks' julturia oli vartioinut
joukkoonsa omaan ettei päästä
voinut.

Tuntea häntä ei tuo velti voinut,
kädestä veljen kuoliniskun sai.
Mutt' Juhon — veljen verin
purppuroinut
kun oli maan — sen ymmärrätte kai,
ei kestänyt voinut, kauheaa ol' hänelle,
sen kostaa päätti joukoll' ryntääväille.

Hän karkas kohti, raivas kaiken
tieltä,
tajusi kaiken ja hän raivostui.
Jo saarroksista oli vapaa sieltä
ja tiensä valkoisista puhdistui.
Hän raivoo, vihaansa ei ketään säästä,
virtanaan veri vaikka valuu päästä.

Hän iskee hä. Sankarin sen tieltä
vihollislaumata sankat väistyy nun.
Vavisten sitten, tuskast' tuntein
mieltä
hän astuu nyyhkyttään veljen luo
ja tyynnä ottaa irti pistimensä
painaen terän läpi sydämensä."

Vaikenoo vanhus. Mutta kohta
jatkaa:
"Ja Juhon sitten siihen kaatuissaan
— näin kertoo eräs, joka kävi samaa
matkaa
veljensä käteen tarttuu, maataansa
puristi vielä, lujaa kättä veljen
kuin sovitukseks' konnaan kurjan
eijen."

"Ah! Mutta mummo, kysyy yksi
heistä,
he keitti oli, ken tuo velti ken?"
Ja mummo pyyhkein silmää
kyyneleistä
katsovi pois päin, hiljaa vastaten:
"Hän oli isäsi, oi lapsi rakas,
kuitenkin mies hän oli kunniakas"

— Yhteiskunnan sosialiseraus ko-
ko laajuudessaan toteutetaan vain
työläismassojen sitkeällä ja herkeä-
mättömällä kamppailulla, kamppailu-
la joka ainoassa pisteessä, jossa työ
ja kapitaali, kansa ja luokkavalta joka
hetki seisovat toistaan vastaan.
Työväenluokan vapautuksen on olt-
va sen oma teko.

MONESSEN, PA.

Kevät toulahuksket tuovat mieliin
virikistystä sekä intoa. Ne ikäänkuin
vaistomaisesti ohjaavat ihmistä yh-
teen tai toiseen tehtävään.

Nykyaikana työllänsäinen ja mies
saa kokea kapitaalain rautaisen kou-
ran lujutta monella tavalla jonka
kouristuksesta taistelemme vapaaksi
päästäksemme vielä kerran.

Vaan on olemassa ihmisiä jotka tais-
televat itseään vastaan ja siten teke-
vät suuresti haittaa.

Meillä oli täällä puhuja, joka m. m.
puhul lyhyesti vaan selvätajuisesti o-
suustoiminnastakin. Meillä on tääl-
lä kaksi osuusliikettä suomalaisten
kesken, vaan kun on niin hullusti, et-
tä juuri ne henkilöt, jotka ovat tehtä-
vissä liikkeessämme, kantavat raha-
sa etupäässä suurin porvarillikkei-
siin. Meidän pitää muistaa, että o-
suustoiminnalla on tehty suuresti va-
listustyötä kansan keskuudessa. Sen
kautta on saatu semmoisiakin jouk-
koomme, jotka ovat olleet toisin ajat-
televia. Ja näistä on tullut mitä par-
halimpia luokkatovereita. Toista on
jotka ajattelevat että porvarin kau-
pasta saa vähän halvennalla vaikka
se ei ole nyt niin tuoretakaan ja en-
si luokkaista. Onneksi eivät kaikki
ajattele näin eivätkä souraa tällaista
esimerkkiä.

Uusia jännittäviä ROMAANEJA

Kihlauslaiva — Richard Skowron- nek	\$1.15
Tyhjyyttä Hapulemassa — J. P. Raivio	.95
Pojat Asialla — M. Lassila	.65
Ihmislapsia Elämän Saatossa — T. E. Sillanpää	.75
Nuorouden Tunnuksia — Po- tapenko	.25
Tulista Verta — Algot Sandberg ..	.40
Kun Silmät Aukenevat — Henry Bordeaux	.70
Unelmän Tyttö — I ja II osa — Gene S. Porter	1.75
Uskollinen Sydän — Ethel M. Dell	1.60
Rakkauden Kirous — Harri Kan- gas	.65
Elämän Pelko — Henry Bordeaux ..	1.75
Ylös Helvetistä — Konrad Lehti mäki	2.00
Yöelämä Pariisissa — E. B. D' Auvergne	.60
Kapinapäällikön Pojat — Mayne Reid	1.00
Laulu Tulipunaisesta Kukansta — J. Linnankoski	1.50

Tilataan osotteilla:
Toverin Kirjakauppa
Box 99, Astoria, Oregon.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompelu-
seura kokoontuu joka torstai kello
2 p.p. 713 E. First St.—Tervetuloa.

BRANTWOODIN S. S. Osasto, Box 1,
Brantwood, Wis. Osaston kokouk-
set joka 2 ja 4 sunnuntai Labor Temp-
pellillä, kello 2 iltapäivällä.

CLEVELANDIN S. S. OSASTON kir-
jeenvaihto-osote on: 4014 Whitman
Ave., N. W., Cleveland, Ohio. Koku-
ukset pidetään jokaisen kuukauden
ensimmäinen ja kolmas tiistai-ilta ha-
lilla 1303 W. 58th St. Työkokousten
jälkeen on keskustelukokous, illan
toimi Edistysyhdistys samassa pai-
kassa.

FAIRPORTIN S. S. J. OSASTON kir-
jevaihto-osote on: 414 New 4th St.

HANNAN Yhdistyneitten Suomalais-
ten ompeluseuran kokoukset ovat
joka torstai-ilta, klo 8. Kokouksen
ildestä vanhanmaan tanssit. Kahvia.
Osote: Box 33, Hanna, Wyo.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran
kokoukset pidetään osaston talolla,
Ahjolassa, joka torstai, kello 2 p.p.
Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O:n ompeluseu-
ran kokoukset pidetään joka kuun
ensimmäinen ja kolmas torstai osaston
talolla klo 8 ilalla. Osote: 719 Monta-
na Avenue.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset
kokoukset pidetään joka kuukauden
ensimmäisenä ja kolmantena torstaina,
alkaen kello 8 ilalla.—Naisosaston ko-
koukset pidetään joka toinen keski-
viikko kello 7:30 ilalla.